

Universitätsbibliothek Paderborn

Res Gestae Illvstrissimo-||rvm Martyrvm, Con-||fessorvm Atqve Sancta-||rvm Virginvm ...

Eorvm Praecipve, Qvae Per|| R. P. L. Surium sex Tomis compraehensae
sunt:|| et nunc restrictis verborum ambagibus ... ad ... D.|| Caesaris
Baronii Chronologiam|| digestae ac in quatuor Tomos distributae

Lippeloo, Zacharias

Coloniae, 1595

VD16 ZV 18288

S. Paulini Episcopi Nolani.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-43699](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-43699)

VITA S. PAVLINI NOLANI EPISCO-
pi. ex Gregorio Turonensi, D. Gregorio Papa &
Vranio presbytero, qui viro sancto familiaris fuit.
Obijt anno Christi 431, iuxta fastos Onuphrij.

Iunij 23.

S. Paulini
patria.

Vendit sua
& dat pau-
peribus.

Fit Episco-
pus.

Sanctus Paulinus Nolanæ vrbis Antistes, Bur-
degalæ nobili familia ortus, Therasiâ pari no-
bilitate foeminâ sortitus est coniugem. Cum-
que magna diuitiarû gloria præstans splendide vi-
tam ageret, die quodam lectio illa Euangelica quæ
adolescèti præscribit vt omnia sua vèderet & pau-
peribus distribueret, si vellet thesaurû in cælo con-
sequi, ita animum eius perculit, vt statim venditis
omnibus quæ habebat, pauperibus erogaret. Exone-
ratus igitur à cunctis cupiditatibus gaudens & exul-
tans Christi vestigijs præclare institit, & cum cõiu-
ge quasi peregrinatus in aliâ regionem perrexit.

Porro cùm esset ciuibus suis propter morû pro-
bitatem eximiè charus, fuit ab ijs magno studio re-
quisitus, ac tandem casu à mercatore loci illius in-
uèrus. Paulò verò post, sacerdote Nolanæ vrbis vi-
ta functo, Paulinus in locum antistitis subrogatur.
Erat enim vir cùm diuinarum tum humanarum re-
rum cognitione egregiè instructus, & dicèdi facul-
tate pollebat plurimùm: adeò vt frequens de eius
virtutibus & præstantibus animi dotibus sermo in
populo fieret: & ipse præter hæc admirabili beni-
gnitatis studio omniû sibi animos deuinciebat: ad-
eò vt omnes diuitias & possessiones amplissimas
in pauperum inopia subleuâda expenderet, nihil
maiore diligentia ac studio curaret, quàm vt suis
opibus suoque etiam sanguine, si ita opus fuisset,
calauitosis & pauperibus subueniret: quod hæc ve-
na re sanè memorabilis egregiè testatus est.

Cum

Cum sauientium Vandalorū tempore Italia in
Campaniæ partibus depopulata fuisset, multiq; in
Africa miseranda valde captiuitate abducti essent,
vir Dñi Paulinus cum iam omnes episcopatus sui
proventus in redimendis captiuis expēdisset, & vi-
dua quædam lachrymabili voce filium suum vnicū
à regis genero captiuū teneri quæreret, peteretq;
à viro sancto redemptionis præcium: ille mirabili
alacritate: Mulier, inquit, profectò auri argentiue
apud me relictum est nihil, sed memetipsum tolle,
seruum me iuris tui profiteri, atq; vt filium tuum
recipias me vice illius in seruitutem tradē. Quod
illa audiens ridiculum esse existimauit. At vir san-
ctus qua erat dicendi facultate præditus dubitanti
foemine citius persuasit, vt antistitem pro filij sui
redemptione tradere non dubitaret.

Nota infi-
gnem tantū
viri chari-
tatem.

Adductum igitur ad regis generū mulier offerre
coepit, & summis infimisq; precibus rogare vt fili-
um sibi vnicū pro eo redderet. At barbarus quan-
typho superbię tumid⁹ preces supplicatis foemine
primò despiceret, venusto ñ hominis vultu motus
non nihil, ecquā artē nosset inquisiuit. Cui vir Dñi:
Artis quidē omnis planē rudis sum, sed in horti cul-
tura multū valeo. Hoc audito vir gentilis protinūs
filio viduę libertate cōcessa, eū recepit, & excolēdi
horti curam ei mādauit. Cumq; crebrò gener regis
animi cāsa hortū ingrederetur, coepit hortulan-
tū sermonibus mirū in modū delectari: prorsus vt
amicis familiaribus, desertis, alijsq; omnibus ne-
glectis, cū eo penē assiduò versaretur, & viri sancti
prudentiā sine fine miraretur. Post q̄ verò intima fa-
miliaritatē Paulin⁹ ei cōiunēt⁹ esset, quodā die mo-
uit eū vt prudēter secū de Vandalorū regno despi-
ceret: nam regē breuī vitā cū morte permutaturū.

K k k

Hos

visio regis
Vandalorū.

Hoc ille continuo regi nunciavit, qui virū beatum suo offerri conspectui iussit. Cumq; rex subito eum cōspexisset, iniremit & accersito eius domino genero suo ait: Profecto vera sunt que audisti. Nam hac ipsa nocte in somnio sedentes contra me in tribunalibus iudices vidi, inter quos & istū auctoritate nequaquam infimum: quorum iudicio flagellum, quod aliquando acceperam mihi tollebat. Sed percunctare quisnam sit. Neq; enim hunc tanti meriti virum popularem esse suspicor. Tunc regis gener Paulinum cuius conditionis vir esset dicere compulit. At vir sanctus quanquam primò adduci non posset vt statum suum proderet, magnis tamen conirationibus constrictus episcopum se fuisse testatus est. Quo audito possessor eius valde pertimescens: Pete, inquit, a me quod vis, vt ad terram magno cum munere reuertaris. Cui Paulinus: Vnum est quod mihi impendere beneficiū potes, vt oēs ciuitatis mee captiuos relaxes. Qui protinus in Africana regione requisiti cū omnis frumento nauibus Paulino traditi sunt. Paucis verò post diebus Vandalorum rex occubuit, & flagellū quod ad suam perniciem dispēfante Deo pro fidelium disciplina tenerat, amisit. Sicq; factum est, vt omnipotentis Dei famulus qui se in voluntariā seruitutem traderat, cum multis à seruitute in libertatē rediret.

Ante mortē
videt SS.
Martinum
& Ianuariū.

Porro ante triduum quā de hoc mūdo ad caelestem patriam vocaretur corporeis oculis S. Martinum & Ianuariū Italicam martyrem videre meruit, qui cęlesti tunc gloria fruebantur: eumque ad eandem sortē beatitudinis inuitabant. Cū autem sancta illa anima ē corpore migraret, cellula eius ingēti fuit terramotu quassata, adeo vt astantes exanimati metu humi laberentur. Quod sane mirum videri

videri
sus eis
Fuit e
in sup
cōuert
theças
rat p
palcere
xte qu
grauit
Profect
sed etiā
vestibus
eius exe
defensio
Cum
ita nec
cūm est
nedicere
meritum
politanz
hoc mun
S. Paulini
rate fulge
Solue vin
diem tert
Quod san
corporis v

ILLVST
Istam M
tomio I
que iux
laminis

videri non debet si vnus angulus terramotu cōcul-
sus est, in cuius obitu totus pœnē orbis ingemuit.
Fuit enim miti admodū & suauī ingenio. etiā cūm
in superbia seculi versaretur. Cūm autē ad Christū
cōuersus est, aperuit horrea sua pauperib⁹, & apo-
thecas suas adueniētibus patefecit. Nam parū ei e-
rat proximos alere, nisi etiā vndiq; euocaret quos
pasceret atq; vestiret. Quātos iniquē oppressos ere-
xit? quātos captiuos redemit? quātos ere alieno
grauatos à creditoribus reddita pecunia liberauit?
Profectō tantū sui desiderū non modō Christianis
sed etiā Iudæis atq; Paganis reliquit, vt cūcti scissis
vestibus & planctū valde miserabili deformati ad
eius exequias conuenirēt. Ereptum sibi patronum,
defensorem, tutore vna omnes voce lamentabatur.

*Etiā Iudæi
& ethnici
plangunt
mortē eius.*

Cūm igitur debitum Deo spiritum reddidisset,
ita nūuo candore vultus eius & omne corpus affe-
ctum est vt omnes inter singultus & lachrymas be-
nedicerent Deum. Post mortem verō hoc etiā ad-
meritum eius nobis innotuit: quōd Iohānes Nea-
politana vrbs antistes ante diem tertium quā de
hoc mundo ad Dominū migraret, retulit se vidisse
S. Paulinū angelica dignitate ornatū, sydereā clari-
tate fulgentem, verbisq; suauissimis sibi dicentem,
Solue vincula tædiorum tuorum, vt nobiscū post
diem tertiu eadem immortalitatis gloria fruaris.
Quod sanē in Ioanne, qui tūc integra adhuc erat
corporis valetudine, post diē tertiu completū est.

*Corpus de-
functi ni-
uuo candore
conspici-
uum.*

ILLVSTRE CERTAMEN DECEM MIL-
lium Martyrum, qui passi sunt sub Adriano & An-
tonino Imp. in monte Ararath prope Alexandriam,
qua iuxta Tigrim in Armenia sita est. de huius cer-
taminis veritate vide Baron. hoc die, in Notat.

K K K 3

Quo